

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: F. T., ev. č. X
státní příslušnost X
pobytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č. j. OAM-686/ZA-ZA11-ZA17-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Vyjádření účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Uvedl, že žádost o mezinárodní ochranu podal z důvodu hrozícího pronásledování a v pohovoru své obavy a hrozící nebezpečí podrobně popsal. Vyjádřil nesouhlas s hodnocením žalovaného, a to jak jeho výpovědi, tak shromážděných informací. Skutečnosti, které uvedl, dostatečně prokazují pronásledování, kterému byl vystaven, a jeho tvrzení nebyla žalovaným vyvrácena.
3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou, skutečnosti uvedené žalobcem podle něj nespadají pod výčet důvodů pro udělení mezinárodní ochrany ani doplňkové ochrany. K tomu odkázal na napadené rozhodnutí.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Žaloba není důvodná.
5. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho žalobce uvedl, že je muslim, státní příslušnosti Uzbekistán, národnosti uzbecké, nebyl členem žádné politické strany a hnutí. Je svobodný, bezdětný. Z vlasti odcestoval 1. 9. 2022, do ČR přicestoval přes Litvu (pobyt v roce 2022), kde pracoval asi 4 měsíce, a Polsko (pobyt v roce 2022-2024), kde pracoval až do příjezdu do ČR a kde měl legální pracovní pobyt. Trestně stíhán nebyl, bez zdravotních problémů. K důvodům žádosti uvedl rvačku v restauraci, po které na něj podal druhý muž trestní oznámení a chtěl po něm odškodnění, které ale on nechce platit.
6. Druhým vyjádřením žalobce je protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci pohovoru žalobce uvedl, že v Uzbekistánu pracoval jako taxikář, vycestoval bez problémů, rád by přesídlil do ČR a zůstal v Praze, v Polsku se mu nedařilo vydělat peníze, v ČR chce pracovat. Pokud by se vrátil do Uzbekistánu, měl by problémy s člověkem, se kterým se porval, policie rvačku prošetřovala, ale řekla, že se mají odškodnit mezi sebou. Žalobce zaplatil 1000 USD, ale druhý muž chce dalších 10000 USD, které žalobce nemá. Žádnou pomoc v této situaci nevyhledal. Porvali se, proto že byli opilí a druhý muž ho urazil. V ČR má jen kamarády, o možnosti požádat o mezinárodní ochranu v Litvě a Polsku nevěděl. Neví, jak funguje žádost o pobyt za účelem práce.
7. Krajský soud předepisuje, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
8. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostal.

9. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z listinných důkazů: listina „Uzbekistán – Informace MZV ČR, č. j. 131894-6/2024-MZV/LPTP ze dne 10. ledna 2024, k č. j. MV-200493-1/OAM-2023, Pozbytí občanství Republiky Uzbekistán, Postavení osob bez státní příslušnosti“ z ledna 2024; listina „Uzbekistán – Informace MZV ČR, č. j. 131964-6/2024-MZV/LPTP ze dne 1. března 2024, k č. j. MV-200493-5/OAM-2023, Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů, Činnost úřadu ombudsmana“ z března 2024; listina „Uzbekistán – Informace OAMP, 13. března 2024, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: březen 2024“ z března 2024; a listina „Uzbekistán – Informace OAMP, 13. března 2024, Socio-ekonomická studie – Dávky sociální podpory a podpory v nezaměstnanosti, Dluhy fyzických osob a proces oddlužení, Přístup k základní lékařské péči“ z března 2024.
10. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda byl žalobce ve vlasti byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Podle názoru soudu na případ žalobce toto ustanovení nedopadá, neboť sám žalobce žádné své politické aktivity ani pronásledování pro uplatňování politických práv ve svém vyjádření neuvedl. Podle soudu tak není naplněn důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
11. Další otázkou je, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
12. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu. Individuální příběh žalobce nezakládá soudu žádné důvody domnívat se, že by k tomu mohlo dojít, sám žalobce totiž ve svém vyjádření jakékoliv pronásledování z uvedených důvodů neuvedl a z jeho výpovědi (a fakticky i z podané žaloby) vyplývá, že jeho azylový příběh je založen na existenci sporu žalobce se soukromou osobou s ohledem na odškodnění za rvačku v restauraci. Z výpovědi žalobce vyplývá, že žalobce nevyhledal žádnou pomoc v rámci země původu. Bez problémů vycestoval z Uzbekistánu, pracovní a legálně pobýval na území EU. Ze žádné skutečnosti, kterou žalobce sdělil, nevyplývá, že by byl pronásledován na území domovského státu, nebo mu byla odmítnuta ochrana z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu.
13. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně, resp. hrozící vážné újmě ve smyslu § 14a odst. 2 žalobce ve správním řízení ani v žalobě žádné relevantní tvrzení nevznese, tj. neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo poprava, mučení či nelidské nebo ponižující zacházení nebo trestání a stejně tak netvrdil, že by mu hrozilo vážné ohrožení života nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
14. Samotná žalobní tvrzení jsou naprosto obecná a soudu nezbyvá, než reagovat na ně ve stejné míře obecnosti. Pokud žalobce uvedl, že podrobně popsal hrozbu pronásledování, tak toto tvrzení neodpovídá obsahu správního spisu. Žalobce žádnou formu pronásledování, která by se dala přičítat státu, nebo by byla státem aprobevaná, a která by odpovídala azylově

relevantním důvodům netvrdil, natož aby jeho výpověď obsahovala dostatek skutečností prokazujících pronásledování žalobce v Uzbekistánu. Ze strany žalovaného tedy nebylo fakticky co vyvracet. Pokud jde o listiny, které si žalobce pro posouzení věci obstaral, ty považuje soud s ohledem na tvrzení žalobce za zcela dostačující. Zároveň se jedná o i aktuální listiny.

15. S ohledem na uvedené neshledal soud v postupu žalovaného žádné pochybení.

IV. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 16. června 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce